

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **kpt. Ing. M. P.**
bytem X
zastoupený JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., advokátkou
se sídlem Žitná 1575/49, Praha 1 – Nové Město

proti

žalovanému: **generální ředitel Hasičského záchranného sboru České republiky**
se sídlem se sídlem Kloknerova 2295/26, Praha 4 – Chodov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č. j. MV-26053-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Náместek generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 2. 10. 2020, č. j. MV-90998-23/PO-OVL-2020, uznal žalobce vinným ze spáchání kázeňského přestupku podle § 50 odst. 1

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o služebním poměru“), kterého se měl dopustit tím, že se dne 3. 6. 2020 bez omluvy nedostavil k výkonu služby do místa, kde jinak vykonává službu, čímž porušil povinnost danou v § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Za spáchání tohoto přestupku uložil prvostupňový správní orgán žalobci kázeňský trest písemné napomenutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jež zamítl žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (nyní napadeným žalobou) a prvostupňové správní rozhodnutí žalovaný potvrdil.

2. Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce na ústním jednání dne 7. 7. 2020 po zahájení řízení o přestupku vypověděl, že se dne 2. 6. 2020 v odpoledních hodinách dozvěděl o naléhavém osobním důvodu k čerpání dovolené – dozvěděl se o vypsaném termínu zkoušky na vysoké škole, přičemž nedostavil-li by se dne 3. 6. 2020 na danou zkoušku, musel by ji složit po letních prázdninách. Dne 2. 6. 2020 si již dovolenou nemohl nechat schválit, jelikož na pracovišti nebyl nadřízený služební funkcionář. Skutečnost, že čerpá dovolenou zanesl do sdíleného kalendáře odboru prevence, ke kterému mají přístup všichni příslušníci zařazení do odboru. Prvostupňový správní orgán dále uvedl, že vedoucí oddělení zjišťování příčin vzniku požáru (vedoucí žalobce) plk. Mgr. K. dne 3. 6. 2020 zjistil ze sdíleného kalendáře, že žalobce toho dne čerpá dovolenou. Prostřednictvím sms zprávy jej kontaktoval. Žalobce mu odpověděl, že žádost o udělení dovolené zanechal na stole ve své kanceláři. Vedoucí plk. K. prohledal kancelář žalobce, avšak žádost o dovolenou nenašel, o čemž žalobce prostřednictvím sms zprávy informoval. Žalobce již na tuto zprávu neodpověděl.
3. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím uvedl, že nástup na dovolenou podle § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru určuje služební funkcionář, přičemž dovolenou lze určit i na žádost. Samotné podání žádosti o dovolenou však nemá za důsledek vznik nároku na dovolenou. Podání žádosti je toliko impulsem, na který služební funkcionář reaguje určením či neurčením dovolené. Uvedl-li žalobce, že si nemohl nechat schválit dovolenou, jelikož se o důvodech dozvěděl až dne 2. 6. 2020, nepovažoval žalovaný za souladné se zákonem, když alespoň jiným způsobem předem neinformoval svého vedoucího a nepožádal jej o určení dovolené, a to i tehdy došlo-li v minulosti ke „zpětnému“ schválení dovolené. Žalobce ponechal zcela na svém vedoucím, zda se vůbec a jakým způsobem (zde nahlédnutím do sdíleného kalendáře) dozví o jeho nepřítomnosti na služebně. Žalovaný dodal, že určením dovolené není nahlédnutí do kalendáře. To, že vedoucí oddělení šel do kanceláře žalobce hledat údajně zanechanou žádost o dovolenou, neznamená, že tak učinil s účelem ji schválit. Nástup na dovolenou určuje služební funkcionář s přihlédnutím k důležitým zájmům služby a k oprávněným požadavkům příslušníka. O tomto určení by teoreticky šlo uvažovat po zjištění důvodů, pro které byla dovolená požadována. K námitce, že žalobci nebylo sděleno, že si dovolenou nemůže vzít, žalovaný uvedl, že měl svůj mimořádný požadavek na udělení dovolené řešit se svým vedoucím předem, např. telefonickým hovorem. Důvody nezbytnosti čerpání dovolené předem žalobce nesdělil a zjištění, že formulář žádosti v kanceláři není, nechal bez reakce. Není úkolem vedoucího příslušníka pátrat po důvodech, proč požaduje žalobce dovolenou. Důležitým zájmem služby je zájem bezpečnostního sboru na včasné a kvalitní plnění úkolů bezpečnostního sboru. Žalovaný se tak neztotožnil s žalobcem, že nebyly dány důvody pro neurčení dovolené. Z provedeného dokazování (výslech svědků) žalovaný seznal, že nebylo obecnou praxí nechávat žádosti o dovolenou v kanceláři.

4. Názor žalobce, že je diskriminován, nebyl pro žalovaného z hlediska legality absence ve službě rozhodnou skutečností a neomlouvá nepřítomnost ve službě. Žalobcem tvrzené diskriminační jednání se týkalo jiných nesouvisejících věcí. Služební hodnocení nebylo interpretováno k tíži žalobce. Délka řízení byla dle žalovaného adekvátní k počtu provedených výsledků. Námitky procesního charakteru žalovaný také nepovažoval za důvodné.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, následná replika a ústní jednání

5. V žalobě **žalobce** uvedl, že „sice nadřizené o svém úmyslu předem neinformoval, nicméně skutečnost, že čerpá dovolenou, zanesl do sdíleného kalendáře [...] a bylo pravidlem, že požadovaná dovolená se do sdíleného kalendáře zapisovala. Dne 3. června 2020 také nechal Žalobce, po předchozí domluvě s vedoucím funkcionářem Mgr. K. (kterého dne 2. června 2020 o úmyslu čerpat dovolenou informoval), na svém stole žádost o udělení dovolené, která však Mgr. K. nebyla nalezena.“ Žalobce dále popsal, že mu dne 5. 6. 2020 vedoucí oddělení plk. K. dodatečně nepodepsal žádost o dovolenou, i když je zpětné požádání o dovolenou a zanesení do sdíleného kalendáře běžnou praxí, není-li přítomen nadřizený příslušník a věc se řeší telefonicky operativně.
6. Žalobce v žalobě podotkl, že dovolenou čerpal v zájmu služebního orgánu v souladu s povinností neustále rozvíjet svou odbornost. Na účast na odborné zkoušce na vysoké škole by mu náleželo právo pracovního volna dle § 72 zákona o služebním poměru, kdyby nečerpal dovolenou. Neúčastnil-li by se zkoušky, prodlužoval by nedůvodně studium, jelikož další termín byl až po letních prázdninách. Nemohl se tak dopustit porušení pracovní kázně. Žalobce dodal, že zkoušku úspěšně splnil.
7. Důvod nepřítomnosti byl služebním funkcionářům znám ještě před řádným čerpáním dovolené. Služební funkcionář má povinnost přihlídnout k oprávněným zájmům příslušníka při určování (schvalování) dovolené, výjimkou je důležitý zájem služby. Důležitý zájem služby je taková činnost, která přesahuje běžný výkon služby, tj. je nad rámec běžného plnění služebních povinností v rámci běžné služby. Jedná se o situace výjimečné, nemající povahu v pouhém vyřizování běžné agendy, např. nutnost sloužit v období povodní apod. Žalobci ale nebyl žádný takový důvod sdělen, ani doložen. Žalobce daný den neměl žádný důležitý úkol, pouze by pokračoval v administrativní činnosti z předešlého dne. V den dovolené byla maximální obsazenost na odboru, takže nenadálý úkol mohl být přidělen některému z ostatních příslušníků. Žalobce vykonává pouze analytickou činnost a není nasazován do pohotovosti.
8. Žádný ze služebních funkcionářů nebyl v čase, kdy se o mimořádném termínu zkoušky dozvěděl, přítomen na služebně k formálnímu schválení dovolené. Žalobce neměl informaci o tom, kdo je oprávněn dovolenou schválit, nebyl-li vedoucí oddělení plk. K. ani vedoucí odboru plk. S. přítomni na pracovišti. Další zástupce nebyl určen, ačkoliv bylo povinností služebního funkcionáře zástupce určit. Žalobce proto zanesl dovolenou do sdíleného kanceláře a zanechal na svém pracovním stole žádost o dovolenou, o čemž plk. K. informoval. To plyne z jeho následné sms zprávy. O přímém informování plk. K. dne 2. 6. 2020 nemá žalobce důkaz, nicméně učinil tak již několikrát a s takovým postupem nebyl problém. Ani poté, co plk. K. nenašel žádost o dovolenou na stole žalobce, jej neinformoval o tom, že žádost byla odmítnuta a že by se měl dostavit na pracoviště. Žalobce má za to, že plk. K. chtěl žádost o dovolenou žalobce schválit, proto šel žádost o dovolenou do jeho kanceláře hledat. Žalobce s vedoucím oddělení komunikoval ještě před počátkem pracovní doby, proto by se stihl dostavit do služby, byl-li by o neschválení dovolené informován.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Z toho žalobce dovozuje, že záměrem plk. K. nebylo, aby se žalobce dostavil do služby, ale aby mu vznikla neomluvená absence. Postup, kdy se uvede plánovaná dovolená do sdíleného kalendáře s tím, že následně dojde k administraci žádanky, je běžný a jedná se o ustálenou a zažitou, avšak nikoliv běžnou, praxi. Takto postupovali všichni kolegové žalobce a nikdo nebyl potrestán. Žalobce se o zamítnutí dovolené dozvěděl až při zahájení ústního výslechu dne 7. 7. 2020. Ze strany plk. K. a i vedoucí odboru plk. S. čelil dlouhodobě diskriminačnímu jednání. Žalobce dále v žalobě rozvedl a přiblížil skutečnosti, ze kterých dovozuje toto diskriminační a šikanózní jednání v jiných věcech. Žalobce má 15 letou praxi s vynikajícími výsledky a nedopustil se protiprávního jednání. V minulosti byla takto podaná žádost ze strany služebního funkcionáře přijata a schválena a nejednalo se o kázeňsky neuspokojivý postup. Z toho žalobce dovozuje, že se jej služební funkcionáři snaží poškodit.

9. Žalovaný se dopustil vážných procesních chyb, nepostupoval nestranně, nevypořádal se s rozhodnými skutečnostmi a námitkami vznesenými v odvolání a zatížil řízení nedůvodnou časovou prodlevou. Žalovaný zejména nevzal v potaz tvrzení žalobce, že žádost o dovolenou nechal na stole a zaměřil se pouze na tvrzení plk. K., že žádost v kanceláři nenašel. Tím, že plk. K. vyfotografoval prázdný stůl, není prokazatelným důkazem toho, že žádost na stole nebyla. Žádost mohla být ze strany plk. K. přehlédnuta. Žalobce sám našel následně žádost o dovolenou ve své kanceláři pod stolem. Žalovaný rovněž nijak nerefletoval argumenty a důkazy o diskriminačním jednání ze strany služebních funkcionářů vůči žalobci, což bylo důležité z hlediska objasnění účelného jednání ze strany služebních funkcionářů.
10. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě nejdříve upozornil, že pasivně legitimováno není generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ale přímo služební funkcionář, tedy generální ředitel Hasičského záchranného sboru České republiky.
11. Žalovaný dále uvedl, že žalobce v žalobě prezentoval některé informace zkresleně. Žalobce nejprve v žalobě uvedl, že předem své nadřízené o úmyslu vzít si dovolenou neinformoval, následně však uvedl opak. To je v rozporu se zjištěnými skutečnostmi. Ke komunikaci mezi plk. K. a žalobcem došlo až dne 3. 6. 2020 prostřednictvím 3 sms zpráv. Sám žalobce na ústním jednání před prvostupňovým správním orgánem uvedl, že nadřízené předem o úmyslu neinformoval.
12. Žalovaný nesouhlasí, že by žalobce dovolenou čerpal v zájmu služebního orgánu. Žalobce zaměňuje dovolenou podle § 66 zákona o služebním poměru se služebním volnem k účasti na výběrovém řízení nebo k získání dalšího odborného požadavku ve smyslu § 72 stejného zákona. I kdyby žalobce požádal o volno ve smyslu § 72 zákona o služebním poměru, musel by tak učinit dle § 75 odst. 2 citovaného zákona předem. Nad rámec žalovaný uvedl, že studium žalobce bylo vykonáváno v rámci jeho soukromé aktivity, nejedná se o získávání znalostí, dovedností a zkušeností ve smyslu § 38 zákona o služebním poměru. Jeho studium není konáno ani za účelem získání odborné způsobilosti stanovené pro jím vykonávané služební místo (§ 19 odst. 5 stejného zákona).
13. Žalovaný zopakoval, že je to služební funkcionář, kdo stanoví nástup na dovolenou. Má přitom přihlížet k oprávněným zájmům příslušníka. Tyto důvody vždy poměřuje s důležitým zájmem služby. Žádost o udělení dovolené je toliko nezávazným podkladem, na základě kterého služební funkcionář zjišťuje oprávněný zájem příslušníka. Nepředloží-li žádost o dovolenou předem nebo nepožádá jiným způsobem, nemá služební funkcionář dostatek podkladů, na základě kterých by vůbec mohl dovolenou určit v termínu preferovaném příslušníkem. Zákonnou úpravu (§ 66 odst. 1 zákona o služebním poměru) nelze vykládat tak, že má služební funkcionář povinnost oprávněnému zájmu příslušníka na určení dovolené v konkrétní termín vždy vyhovět. V posuzované věci služební funkcionář

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

informacemi o důvodu ani požadované délce trvání dovolené nedisponoval, jelikož žalobce o dovolenou nepožádal předem. Služební funkcionář tedy neznal důvod nepřítomnosti, přičemž uvedený nemohl ani dovozovat ze strohé sms zprávy žalobce ze dne 3. 6. 2020. Nemohlo tedy dojít k materiálnímu určení dovolené, jelikož absentoval úkon služebního funkcionáře, kterým by byl nástup dovolené ve smyslu § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru určen. Žalobce nedůvodně presumoval, že mu bude nástup dovolené určen až zpětně. I kdyby žalobce daný den prováděl pouze běžné činnosti, nelze akceptovat svévolné nedostavení se k výkonu služby.

14. K námitce, že na služebně nebyl přítomný jeho přímý nadřízený ani ředitelka odboru, proto nemohl žalobce o dovolenou požádat již dne 2. 6. 2020, kdy se dozvěděl o nutnosti čerpat dovolenou, žalovaný uvedl, že obecně bývá v nepřítomnosti vedoucích funkcionářů dostupný zástup, nicméně nelze očekávat, že zástup bude dostupný nepřetržitě (zejména v odpoledních či večerních hodinách). Nebylo prokázáno, že by žalobce aktivně zkoušel nadřízené služební funkcionáře kontaktovat (například telefonicky – zmínění nadřízení služební funkcionáři i žalobce disponují služebním mobilním telefonem). Naopak je zřejmé, že dne 2. 6. 2020 v 18:11 hodin žalobce při odchodu ze služebny označil v docházkovém terminálu odchod na dovolenou (viz příloha č. 2 dokumentu č. j. MV-90998-1/PO-OVL-2020).
15. Ve správním řízení bylo dokazování zaměřeno také na otázku, zda bylo běžnou praxí na oddělení zjišťování příčin vzniku požárů, resp. na odboru prevence, ponechání žádosti o dovolenou na pracovním stole. Byli vyslechnuti 4 svědci. Z jejich výpovědí nebylo prokázáno, že by postup žalobce byl běžnou praxí. Svědci připustili, že v mimořádných a odůvodněných případech lze žádost o udělení dovolené potvrdit zpětně. Ze zjištěných skutečností však správní orgány dospěly k závěru, že se jedná o toliko formální úkon (tj. podpis formuláře), kterému předchází materiální určení nástupu dovolené (například po telefonické domluvě). Právní úprava nepředpokládá svévolné určení si dovolené toliko na základě rozhodnutí příslušníka a její dodatečné schválení. Nahlédnutí do sdíleného kalendáře nelze považovat za určení dovolené. To, že plk. K. šel ráno dne 3. 6. 2020 do kanceláře žalobce, neznamená, že tam šel s cílem dovolenou schválit. K tomu by služební funkcionář musel nejprve znát důvody žádosti o dovolenou. Žalovaný nepovažoval za důvodnou ani námitku, dle které plk. K. měl žalobce informovat, že jeho žádost o dovolenou nebyla schválena. Byl to totiž naopak žalobce, kdo přestal se služebním funkcionářem komunikovat.
16. K námitce poukazující na diskriminační jednání služebních funkcionářů vůči žalobci žalovaný uvedl, že v posuzované věci se řešila pouze neomluvená absence žalobce dne 3. 6. 2020. Správní orgány se tak nemohly zabývat jinými nesouvisejícími kauzami.
17. K namítané časové prodlevě ve správním řízení žalovaný uvedl, že řízení před prvostupňovým správním orgánem trvalo 3,5 měsíce, a to s ohledem na celkem 5 proběhlých ústních jednání, letní prázdniny a pandemii koronaviru. Žalobce v průběhu správního řízení nenamítal nečinnost.
18. Ohledání kanceláře žalobce bylo provedeno plk. K. za přítomnosti svědka. Tato otázka však neměla v řízení zásadní relevanci, proto k ní prvostupňový správní orgán neprováděl další dokazování. I kdyby bylo prokázáno, že žalobce zanechal na stole žadanku o dovolenou, neopravňovalo by ho to k nastoupení na dovolenou. Tvrzení, že žádost na stole nechávali všichni žalobcovi kolegové, je dle žalovaného nepravdivé, což vyplynulo z provedeného dokazování. Žalovaný dodal, že řízení o kázeňském přestupku bylo zahájeno dne 15. 6. 2020, nikoli dne 7. 7. 2020, jak uvádí žalobce.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

19. **Žalobce** v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že se v žalobě dopustil pouze chyby v psaní, když uvedl jako žalovaného generální ředitelství Hasičského záchranného sboru místo generálního ředitele. Není důvod meritorně neprojednat žalobu, jelikož napadené rozhodnutí označil řádně. Žalobce soudu doplnil vyrozumění o vyřízení podnětu ze dne 15. 9. 2021, ve kterém generální ředitelství Hasičského záchranného sboru označilo jednání plk. K. a plk. S. v některých jednání (zejména omezování publikační činnosti) za manažersky chybné a protiprávní. Závěry uvedené v tomto dokumentu dokreslují způsob jednání plk. K. vůči žalobci.
20. Na ústním jednání dne 23. 8. 2023 žalobce odkázal na obsah podané žaloby a její doplnění a setrval na návrhu na zrušení rozhodnutí žalovaného. Zdůraznil, že jednal obvyklým způsobem, tedy že zadal dovolenou do sdíleného kalendáře, když na celé sekci nebyl žádný ze služebních funkcionářů, žádanku o dovolenou dal na svůj pracovní stůl a informoval o tom plk. K. V sms konverzaci plk. K. žalobci nesdělil, že jeho žádost o dovolenou nebyla kladně vyřízena, naopak z ní plynulo, že dovolenou čerpat může. Zároveň nebyl důvod pro nepřiznání dovolené, jelikož ve službě nebyla žádná činnost, kterou by musel učinit přímo pouze žalobce. Žalovaný ve vyrozumění o vyřízení podnětů ze dne 15. 9. 2021 seznal postup plk. K. a plk. Ing. S. diskriminační, což se týkalo i určování dovolené. Na vykonání zkoušky mohl rovněž žalobce čerpat služební volno. Žalobce rovněž uvedl, že plk. Ing. S. se při svědecké výpovědi vyjádřila, že je možné zpětně autorizovat dovolenou, jde o komunikaci mezi příslušníkem a služebním funkcionářem, proto postup žalobce nevybočil z mantinelů komunikace a způsobu, jakým byla na oddělení žádána o dovolenou. Žalobce se po dvou dnech od neschválení dovolené dozvěděl od plk. K., že otázku dovolené dne 3. 6. 2020 bude řešit někdo jiný, ale již se nedozvěděl, zda mu byla zpětně schválena či nikoliv.
21. Žalovaný na ústním jednání zopakoval, že plk. K. nebyl dopředu informován o žádosti žalobce o dovolenou. Dozvěděl se to až dne 3. 6. 2020 ze sdíleného kalendáře, který však slouží pouze pro evidenci, nikoliv pro žádosti o dovolenou a jejich schvalování. V mimořádných situacích lze služebnímu funkcionáři zavolat, či poslat sms. Žalobce mohl i ráno v den konání zkoušky přijít do práce a ujistit se, že mu byla žádost o dovolenou schválena, jelikož žalobce od místa služby bydlel pouze 30 minut. Žalovaný rovněž zrekapituloval sms konverzaci vedenou mezi žalobcem a plk. K. Dle žalovaného je to služební funkcionář, kdo určuje dovolenou. Tu musí určit 15 dní předem. Výjimkou je určení dovolené na základě žádosti, o které se však služební funkcionář musí dozvědět. Dle žalovaného je možné zpětné podepsání žádosti o dovolenou. Žalovaný uvedl, že výpověď plk. Ing. S. nelze chápat tak, že bylo možné určit zpětně dovolenou, ale bylo možné pouze formálně zpětně potvrdit žádost o dovolenou. Takové zpětné administrativní zpracování presumovalo, že před čerpáním dovolené došlo ke určení dovolené jiným způsobem. Nesprávné jednání služebních funkcionářů popsané ve vyrozumění o vyřízení podnětů ze dne 15. 9. 2021 se netýkalo nyní posuzované nepřiznané dovolené, ale jiného nesouvisejícího služebního volna. Dle žalovaného k udělení studijního volna nebyly dány podmínky.
22. Žalobce v žalobě navrhoval provedení řady důkazních prostředků. Všechny v žalobě a v jejím doplnění ze dne 10. 8. 2022 navržené důkazní prostředky až na dále uvedené soud na jednání k důkazu provedl. Navrhovanými důkazními prostředky chtěl žalobce zejména prokázat, že za první komunikace mezi ním a plk. K. byla vedena méně formálním způsobem, proto i méně formální podání žádosti o dovolenou bylo přípustné, a za druhé, že s žalobcem bylo zacházeno diskriminačně. Soud souhlasí s žalobcem, že z provedených důkazních prostředků (zejména z emailové korespondence) plyne, že žalobce s plk. K. komunikoval i přes sms zprávy, jejich komunikace byla provázena nesrovnalostmi a jejich vzájemný vztah

byl napjatý. K diskriminačnímu jednání se soud vyjádří dále (viz bod [48] tohoto rozsudku). Soud z provedeného výsledku odborné zkoušky zjistil, že žalobce splnil zkoušku, kterou vykonal dne 3. 6. 2020. Soud neprovedl žalobcem navrhovaný účastnický výsledek, jelikož dle nálezů Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2003, sp. zn. II. ÚS 182/02 (N 130/31 SbNU 165), „*důkaz výsledkem účastníka řízení není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, [...] ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží právě přednesy účastníka a jeho procesní úkony.*“ Ústavní soud se vyjadřoval k § 131 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ale dle městského soudu lze daný názor vztáhnout i na výsledek žalobce jako účastníka v řízení před správním soudem (obdobně ve vztahu k výsledku před správním orgánem viz i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29, bod 13, nebo ze dne 30. 7. 2020, č. j. 6 As 161/2020-45, bod 33 a další). Účastnický výsledek není primárně prostředkem pro sdělování rozhodujících skutečností a takový návrh nemůže nahradit konkrétní tvrzení účastníka řízení. Žalobce se mohl (a také tak učinil) vyjádřit v rámci písemných podání soudu a jeho přednesu při ústním jednání. Soud rovněž pro nadbytečnost neprovedl výsledek plk. K. Žalobce jím chtěl prokázat šikanózní přístup plk. K. k žalobci. Vztah a způsob komunikace mezi žalobcem a jeho bývalým nadřízeným již plyne z podkladů založených ve správním řízení a z důkazů provedených na ústním jednání. Soud rovněž neprovedl k důkazu rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2023, č. j. MV-6039-17/PO-PVL-2023, a potvrzení tohoto rozhodnutí rozhodnutím ministra vnitra ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-47608-5/SO-2023, kterým byl žalobce propuštěn ze služebního poměru. Tato rozhodnutí dle žalobce vycházela i z nyní vedeném soudním řízení přezkoumávaných rozhodnutí a žalobce rozhodnutími chtěl prokázat, že nyní posuzované řízení je důležité. Tato rozhodnutí soud neprovedl pro nadbytečnost, jelikož to, jaká rozhodnutí na nyní posuzovaná rozhodnutí jsou navázána, není pro předmět řízení o žaloby podstatné.

III. Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
24. Na úvod soud poznamenává, že žalovaný má pravdu v tom, že pasivně procesně legitimován v posuzované věci je skutečně generální ředitel Hasičského záchranného sboru České republiky, a nikoliv generální ředitelství (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2018, č. j. 1 As 110/2018-37, č. 3804/2018 Sb. NSS). Žalovaný však není určen tvrzením žalobce, nýbrž kogentně přímo zákonem. Je věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Soud sice zpočátku řízení nesprávně označil jako žalovaného generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, avšak vyjádření k žalobě podepsal tehdejší generální ředitel genpor. Ing. Drahoš Ryba a ústního jednání se účastnila osoba pověřena současným generálním ředitelem genpor. Ing. Vladimírem Vlčkem, Ph.D., MBA.
25. Ve správním spisu je založen záznam ze dne 4. 6. 2020 zpracovaný plk. K. nazvaný „Záznam o čerpání nepřidělené dovolené – absence na pracovišti“, ve kterém je uvedeno, že plk. K. v 8:15 dne 3. 6. 2020 při kontrole sdíleného kalendáře zjistil, že žalobce zaznamenal na daný den dovolenou. O plánu čerpat dovolenou jej žalobce neinformoval. Od 1. 6. 2020 do Shodu s prvopisem provedla: S. K.

2. 6. 2020 byl plk. K. na služební cestě. Nebyl si vědom toho, že by podepsal žádost o dovolenou, proto se žalobce formou sms zprávy zeptal, zda žádost nechal na stole. Žalobce obratem odpověděl, že ji nechal na stole pod monitorem. Tam ani v blízkosti stolu ji nenašel, o čemž žalobce informoval sms zprávou, na kterou již žalobce neodpověděl. Dovolená nebyla zanesena do plánu dovolených. O tomto nebyla informována ani asistentka ředitelky odboru, která plánuje tzv. akceschopnost a nebyla tak schopna za žalobce, který měl na daný den akceschopnost naplánovanou, sehnat náhradu. V záznamu je zobrazena i kopie sms zpráv mezi žalobcem a kpt. K. V 8:15 kpt. K. odeslal „Ahoj, ty si nekde nechal dovolenku na podepsání?“, odpověď žalobce v 8:16 „Ahoj, měla by být na mém stole pod monitorem.“, odpověď kpt. K. v 8:59 „Ahoj, dovolenka na stole není.“ V záznamu je kopie se sdíleného kanceláře, kopie z docházkového systému a fotografie s textem „Fotografie stolu, kde měla být umístěna dovolenka. Místo bylo prohledáno i s pplk. Mgr. J. Š. dne 3. 6. 2020.“

26. Dne 7. 7. 2020 proběhlo ústní jednání (protokol č. j. MV-90998-4/PO-OVL-2020), kde žalobce uvedl, že se na služebnu dne 3. 6. 2020 nedostavil, jelikož měl dovolenou. Nutnost čerpání dovolené vznikla operativně 2. 6. 2020 v odpoledních hodinách z důvodu zkoušky na vysoké škole. Žalobce uvedl, že *„předem jsem nikoho neinformoval, ale informace byla zanesena do sdíleného kalendáře plk. S.“* Na druhou sms zprávu od plk. K., dle které plk. K. nenalezl žádost o udělení dovolené na stole žalobce, již žalobce nereagoval *„z osobních důvodů. Přišlo mi to jako neověřitelné sdělení.“* Žalobce rovněž uvedl, že věděl, že na ten den měl naplánovanou akceschopnost.
27. Dne 17. 7. 2020 proběhl výslech svědka plk. K., vedoucí oddělení zjišťování příčin vzniku požáru (protokol č. j. MV-90998-10/PO-OVL-2020). Na odpověď, kdy a jak se dozvěděl o nepřítomnosti žalobce, uvedl, že si to přesně nepamatuje, ale asi to bylo ten den. Každé ráno se dívá do sdíleného kalendáře a všiml si, že na daný den má žalobce napsanou dovolenou. To jej zarazilo, jelikož si neuvědomoval, že by ho o tom žalobce vyrozuměl. V plánech dovolených to zavedeno nebylo, proto se žalobce zeptal sms zprávou, zda nenechal žádost o dovolenou na místě. Po 2-3 dnech žalobce přišel za svědkem, s žádostí o zpětné podepsání žádosti o dovolenou, čemuž svědek nevyhověl. Svědek plk. K. rovněž uvedl, že se již stalo, že si žalobce naplánoval do kalendáře dovolenou, ale dopředu jej neinformoval. Plk. K. si toho však všiml, šel za žalobcem a žádost o dovolenou mu dopředu podepsal. Na oddělení se standardně žádá o dovolenou s předstihem, ale občas se v mimořádných situacích stane, že *se podepíše dovolená zpětně*. Na začátku roku se dělá plán dovolených. Plk. S. zavedla přísnější formalizovaný postup. Není-li vedoucí přítomen, musí příslušníci požádat o schválení dovolené přímo ředitelku odboru nebo toho, kdo ji zastupuje. Není-li dovolená zavedena v plánu dovolených, musí se změna dovolené řešit – příslušník musí jít za svědkem plk. K. a konzultovat to. Teprve následně se žádost o dovolenou podepíše a zaznamená se do kalendáře. Dle svědka nebylo běžné, aby se žádost o dovolenou nechávala na viditelném místě v kanceláři v případě, že dovolená není naplánována dopředu a nelze již zastihnout vedoucího oddělení, ale u žalobce se stalo opakovaně. Akceschopnost plánuje asistentka ředitelky odboru. Není-li daný příslušník v práci, musí za něj najít náhradu. Dovolenou na den akceschopnosti je možné udělit, ale je nutné to vědět dopředu, aby bylo možné nalézt náhradu.
28. Dne 7. 8. 2020 proběhl výslech svědkyni plk. Ing. S., ředitelka odboru prevence (protokol č. j. MV-90998-13/PO-OVL-2020), která uvedla, že se o nepřítomnosti žalobce dne 3. 6. 2020 dozvěděla od plk. K., který se za ní přišel poradit, co s tím má dělat. Na otázku, jak běžně fungují žádosti o udělení dovolené, svědkyně uvedla, že mají na odboru orientační plán dovolených na celý rok, který se snaží dodržovat, ale existují i dovolené ad hoc. Dovolenou

uděluje vedoucí a v jeho nepřítomnosti svědkyně. Při náhlé nutnosti dovolené lze výjimečně dovolenou přiznat i zpětně. Svědkyně nevěděla o tom, že by na odboru prevence běžně docházelo k tomu, že se žádost o dovolenou nechávala na stole nebo jiném viditelném místě v kanceláři v případě, že není dovolená naplánovaná dopředu a nelze zastihnout vedoucího oddělení. Není-li přítomen na pracovišti vedoucí, či ona, je stanoven zástup. Nastala-li by výjimečná situace, nechala by se žádost o dovolenou u asistentky v kanceláři, nikoliv na vlastním stole. Praxe udělování dovolených je na všech odděleních v rámci odboru prevence stejná. Plánování akceschopnosti určuje asistentka svědkyně. V případě, že by zasedal krizový štáb, jsou povoláni ti příslušníci, kteří mají naplánovanou akceschopnost, musí se pak dostavit na pracoviště.

29. Dne 4. 9. 2020 proběhl výslech svědkyně L. K. (asistentka plk Ing. S., jež plánuje akceschopnost). Ta uvedla, že na odboru se standardně žádá o dovolenou u vedoucích, kteří žádost o dovolenou pak přinesou svědkyni paní K., která ji předá ředitelce odboru. Není-li vedoucí přítomen, podepisuje žádost o dovolenou ředitelka odboru. Není stanovena doba, s jakým předstihem lze žádat. Dle svědkyně není běžná praxe ponechat žádost o dovolenou na stole či jiném viditelném místě v kanceláři v případě, že není dovolená plánována dopředu a nelze již zastihnout vedoucího oddělení. Není-li přítomen vedoucí, mají příslušníci požádat o dovolenou ředitelku odboru, či určený zástup. Plán akceschopnosti posílá svědkyně týden dopředu. Chce-li někdo mít v den akceschopnosti dovolenou, musí si najít za sebe náhradu. Ví-li svědkyně, že má někdo dlouhodobě naplánovanou dovolenou, na daný den příslušníku akceschopnost nenaplanuje.
30. Dne 4. 9. 2020 proběhl výslech svědka Mgr. J. Š. (rada zařazený v oddělení zjišťování příčin vzniku požáru). Svědek uvedl, že na oddělení je nepsané pravidlo, že o dovolenou se žádá předem vedoucího oddělení, který žádost o dovolenou podepíše. Časový předstih není definován, ale zpravidla je to alespoň 1 pracovní den před nástupem na dovolenou. Většinou žádost odpovídá plánu dovolených na kalendářní rok. Svědek se nesetkal, že by na oddělení bylo běžné ponechat žádost o dovolenou na stole či jiném viditelném místě v kanceláři v případě, že není dovolená plánována dopředu a nelze již zastihnout vedoucího oddělení. Není-li přítomen vedoucí oddělení, mají jít příslušníci za ředitelkou odboru. Není-li přítomna ta, chodil svědek např. za náměstkem. Ze sdíleného kalendáře je vždy možné zjistit určený zástup za ředitelku odboru. V případě, že je na určený den naplánována akceschopnost a příslušník si chce vzít dovolenou, je možné s asistentkou ředitelky odboru domluvit náhradu. Plánování akceschopnosti zajišťuje asistentka ředitelky odboru zpravidla týden dopředu.
31. Dle § 50 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru *kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku.*
32. Dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru je příslušník povinen dodržovat služební kázeň.
33. Podle § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru platí, že *nástup dovolené určuje služební funkcionář s přihlédnutím k důležitým zájmům služby a k oprávněným požadavkům příslušníka tak, aby ji mohl vyčerpat do konce kalendářního roku. Jestliže příslušník nemohl dovolenou v kalendářním roce vyčerpat pro důležitý zájem služby, určí její nástup služební funkcionář tak, aby ji mohl příslušník vyčerpat do konce následujícího kalendářního roku. Služební funkcionář je povinen příslušníkovi, jehož služební poměr trval celý kalendářní rok, určit čerpání dovolené nejméně v délce 2 týdnů v kalendářním roce, jestliže mu na ni vznikl nárok. Den nástupu*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

dovolené oznamuje služební funkcionář příslušníkovi nejméně 15 dnů předem; tuto dobu lze zkrátit jen v případě, že příslušník o určení nástupu dovolené požádá.

34. Z § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru jednoznačně plyne, že nástup na dovolenou určuje služební funkcionář, nikoliv příslušník. Soud souhlasí s žalovaným, že tak může učinit na žádost samotného příslušníka, avšak podání žádosti o dovolenou příslušníkem je toliko impulsem, na který služební funkcionář reaguje určením či neurčením dovolené. Příslušníkovi ohledně jeho žádosti je ze zákona povinen služební funkcionář vyhovět pouze v případech uvedených v odst. 4 (dovolená navazující na skončení mateřské dovolené), jinak ji může vždy odmítnout. V souladu s § 66 odst. 2 zákona o služebním poměru může dokonce služební funkcionář *v důležitém zájmu služby změnit příslušníkovi určený nástup dovolené nebo jej z dovolené odvolat*. Neurčí-li služební funkcionář dovolenou, je povinností příslušníka nastoupit v den, na který mu připadá služba, do služby. Jinými slovy, podá-li příslušník žádost o dovolenou, avšak o této žádosti nebude kladně rozhodnuto nebo o ní nebude rozhodnuto, příslušník musí nastoupit do služby. Ani v případě, kdy služební funkcionář nerozhodne o žádosti o dovolenou, není samotný příslušník oprávněn o určení dovolené rozhodnout sám. Toto základní pravidlo plynoucí ze zákona o služebním poměru však může být do omezené míry modifikováno zvyklostmi zavedenými na konkrétních odděleních.
35. Schválení žádosti o dovolenou nemusí být formální. Dle soudu postačí jakkoliv vyjádřený souhlas s nástupem na dovolenou, který je v daném bezpečnostním sboru (oddělení nebo odboru) zvykem (např. telefonické odsouhlasení či odsouhlasení v sms zprávě nebo e-mailem), popř. i jiný způsob určení nástupu na dovolenou (např. i vyznačení dovolené služebním funkcionářem do sdíleného dokumentu a zpětné formální podepsání žádosti o dovolenou), je-li v bezpečnostním sboru zaužívaný. Podstatné je jasně vyjádřený souhlas služebního funkcionáře s žádostí o dovolenou.
36. Z uvedeného plyne, že v posuzované věci je zejména podstatným, jak bylo na oddělení zjišťování příčin vzniku požáru zvykem o určení nástupu na dovolenou rozhodovat a jak bylo zvykem o dovolenou žádat. Následně je podstatné, zda služební funkcionář po žalobci požadoval jiné nároky na určení dovolené než v případě jiných kolegů. Bylo-li by prokázáno, že služební funkcionář po žalobci vyžadoval jiné nároky než po jiných příslušnících, bylo by možné uvažovat o nedůvodné diskriminaci či šikaně. Neurčení dovolené, resp. následné uznání viny za nedostavení se do služby, by v takovém případě mohlo být z důvodu činění nedůvodných rozdílů mezi příslušníky nezákonné, i když by i odpovídalo literě zákona.
37. Na otázku zvyku určení dovolené se zaměřil prvostupňový správní orgán ve správním řízení, kde učinil výše shrnuté výsledky 4 svědků.
38. Ze svědeckých výpovědí plyne, že na oddělení zjišťování příčin požáru bylo standardní, že se o dovolenou žádalo dopředu. V mimořádných situacích bylo možné žádost o dovolenou formálně podepsat zpětně. Podle svědků nebylo běžné, že se žádost o dovolenou nechávala na stole v kanceláři. V případě, že nebyl přítomen přímý vedoucí, měl příslušník požádat o dovolenou ředitelku odboru, popř. její určený zástup, nebo popř. u asistentky ředitelky odboru zanechat žádost o dovolenou. Dle soudu z výsledků sice vyplynulo, že bylo možné žádost o dovolenou podepsat zpětně, avšak z výsledků již neplyne, že by bylo možné o dovolenou i zpětně požádat. Dle soudu tak bylo možné formálně podepsat žádost o dovolenou zpětně za podmínky, že služební funkcionář dopředu odsouhlasil čerpání dovolené. Takto nastavená organizace práce odpovídá smyslu § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru, kterým je dle rozhodujícího senátu předně schopnost služebního funkcionáře zajistit běh a funkčnost úseku, za který je odpovědný, a to i s ohledem na

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

oprávněné zájmy příslušníků. Z výsledku plk. K. rovněž vyplynulo, že v případě žalobce se v minulosti opakovaně stalo, že žalobce pouze zavedl svojí dovolenou do sdíleného kalendáře, plk. K. si toho všiml a sám přišel za žalobcem, aby mu žádosti o dovolené formálně podepsal. Z dokazování však neplyne, že by toto bylo běžnou praxí. Lze tak říci, že vůči žalobci byl toto ze strany plk. K. vstřícnější přístup.

39. Z provedeného dokazování před prvostupňovým správním orgánem má soud za prokázané, že žalobce dne 2. 6. 2020 žádného ze služebních funkcionářů neinformoval o tom, že by chtěl čerpat dne 3. 6. 2020 dovolenou. Žalobce sice v žalobě tvrdí, že dne 2. 6. 2020 plk. K. informoval o úmyslu čerpat dovolenou, avšak to nijak neprokazuje, neodpovídá to svědeckému výsledku plk. K. ani jeho záznamu a zejména sám žalobce při ústním jednání dne 7. 7. 2020 uvedl, že nikoho o čerpání dovolené dopředu neinformoval. Dokonce i v žalobě žalobce zopakoval, že o svém úmyslu předem nikoho neinformoval. Obdobné platí k tvrzení, že služební funkcionáři znali důvod čerpání dovolené předem. Soud tak tvrzení uvedené v žalobě, že dne 2. 6. 2020 plk. K. informoval o záměru čerpat dovolenou, a že služební funkcionáři znali důvod čerpání dovolené, považuje za nepravdivé a vysoce tendenční. Obdobně tendenční a velmi nepravdivé považuje soud tvrzení vznesené na ústním jednání, že z sms konverzace vyplývá, že plk. K. schválil žalobci čerpání dovolené. Soud danou konverzaci vedenou přes sms zprávy rekapituloval v bodě [25] tohoto rozsudku. Lze pouze konstatovat, že v žádném případě z sms zpráv neplyne, že by žalobcova dovolená byla schválena.
40. Přestože žalobce sám žádného ze služebních funkcionářů dopředu neinformoval o tom, že si chce vzít na den 3. 6. 2020 dovolenou a soud souhlasí, že ponechal čistě na služebních funkcionářích, zda se o žalobcově plánované dovolené dozví, na což nemohl spoléhat, nelze přehlédnout, že plk. K. se skutečně ještě před počátkem pracovní doby dozvěděl (jak plyne z první sms zprávy z času 8:15), že žalobce chce čerpat dovolenou. Plk. K. tak mohl před počátkem pracovní doby ještě žádost o dovolenou žalobce na poslední chvíli schválit, přičemž následně by byla formálně i podepsána žádanka o dovolenou, jak bylo obvyklou praxí. Soud se proto dále zabýval tím, zda plk. K. neschválil dovolenou žalobce v souladu se zákonem.
41. Neschválil-li by služební funkcionář dovolenou, přestože by pro to neexistovaly žádné důvody a naopak na straně příslušníka by existovaly závažné a silné důvody pro potřebu čerpat dovolenou, bylo by možné uvažovat o protiprávnosti takového jednání, jelikož § 66 odst. 1 zákona o služebním poměru stanoví, že služební funkcionář určuje dovolenou vzhledem k oprávněným požadavkům příslušníka. Jak již bylo uvedeno dle § 66 odst. 2 zákona o služebním poměru může služební funkcionář *v důležitém zájmu služby změnit příslušníkovi určený nástup dovolené nebo jej z dovolené odvolat*. Může-li služební funkcionář z důvodu důležitého zájmu služby (který porovnává s oprávněnými zájmy příslušníka) odvolat příslušníka z dovolené, je nutně i oprávněn dovolenou na žádost neurčit. Aby však služební funkcionář mohl porovnat oprávněné požadavky příslušníka se zájmy služby, musí nejdříve znát tyto požadavky příslušníka, jinými slovy musí znát důvody, pro které příslušník dovolenou požaduje. Nezná-li důvody, je logickým vyústěním neurčení dovolené. Přesně taková situace v posuzované věci nastala, jelikož z dokazování bylo prokázáno, že dne 2. 6. 2020 nikdo ze služebních funkcionářů nevěděl, že žalobce chce čerpat dovolenou a dne 3. 6. 2020 před začátkem služby se plk. K. dozvěděl ze sdíleného kalendáře pouze to, že žalobce má dovolenou (záznam „P. – dovolená“) a ani v následné konverzaci přes sms zprávy žalobce nic o důvodech dovolené služebnímu funkcionáři nesdělil. Plk. K. tak nemohl porovnat důležitost dovolené proti zájmu služby a nemohl tak ani na poslední chvíli

dovolenou schválit. Je nutné poukázat i na to, že žalobce měl na daný den naplánovanou akceschopnost, o čemž sám věděl. Pro určení dovolené za takové situace by bylo nutné, aby důvody pro nutnost čerpání dovolené byly silnější než v případě pouze běžné služby. Bylo přitom zcela v zájmu samotného žalobce, aby plk. K. sdělil důvody, pro které žádá o dovolenou. Soud doplňuje, že nebylo naopak povinností služebního funkcionáře, aby důvody sám zjišťoval.

42. Nebyl-li žádný ze služebních funkcionářů informován o důvodech, pro které žalobce chtěl čerpat dovolenou, nemohl nikdo z nich konkludentně ani jinak schválit (určit) žalobci čerpání dovolené. Nebyla-li dovolená schválena (určena), nebyl žalobce oprávněn ji čerpat a měl se dostavit do služby.
43. Na uvedeném nic nemění, že plk. K. před počátkem služby žalobci nesdělil, že mu dovolenou neschvaluje (neurčuje) a nepovolal jej do služby. Je totiž primární povinností příslušníků (a obecně jakéhokoli zaměstnance v pracovním poměru) řádně a včas nastupovat na službu. Nenastala-li z této povinnosti žádná výjimka (např. formou určení dovolené), musel žalobce jednat tak, jak měl každý jiný den a do služby nastoupit. Neurčil-li služební funkcionář žalobci dovolenou, nemusel jej navíc speciálně do služby povolát. Nechtěl-li žalobce mít neomluvenou absenci, bylo naopak v jeho zájmu, aby se aktivně dotazoval plk. K., zda má nastoupit do služby, či mu byla dovolená schválena (určena). V tomto směru je nutné připomenout, že to byl žalobce, kdo přestal odpovídat na sms zprávy v konverzaci s plk. K.
44. Na závěru soudu nic nemění ani fakt, že dne 2. 6. 2020 nebyl na služebně přítomen žádný ze služebních funkcionářů, u kterých by žalobce mohl požádat o dovolenou. Žalobce zejména mohl některého ze služebních funkcionářů kontaktovat telefonicky, nebo přes sms zprávy obával-li se, že by o telefonním hovoru neměl žádný záznam, o dovolenou požádat a zároveň vysvětlit i důvody pro nutnost čerpání dovolené. Žalobce netvrdí, že by se o něco takového pokusil. Rovněž dle soudu, krátkodobá nemožnost požádat o dovolenou neznamená, že by dovolená byla automaticky schválena a určena. Jak již bylo několikrát uvedeno, neurčení dovolené znamená, že příslušník musí postupovat podle normálních povinností, a tedy nastoupit do služby. Postup žalobce by totiž mohl vést k absurdním důsledkům, že by stačilo ve službě počkat než služební funkcionář odejde ze služby, následně prohlásit, že je nutné nastoupit další den na dovolenou a tím by byla automaticky dovolená schválena. Tímto způsobem by služební funkcionář neměl naprosto žádnou kontrolu nad tím, kdo na službu nastoupí. Žalobce zároveň netvrdí, že by služební funkcionáři nebyli přítomni dlouhodobě či cíleně tak, aby žalobci znemožnili o dovolenou požádat a nic takového ani nevyplynulo z proběhlých řízení.
45. Soud na ústním jednání provedl důkazní prostředky, které žalobce doložil za účelem prokázání toho, že s ním bylo v minulosti zacházeno diskriminačně a šikanózním způsobem. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly ve správním řízení správně a jejich rozhodnutí jsou zákonná, nemělo význam tyto důkazní prostředky dále posuzovat, jelikož i kdyby soud souhlasil s tím, že proti žalobci bylo v minulosti diskriminačně postupováno, v nyní posuzované věci služební funkcionáři postupovali řádně a nebylo prokázáno, že by se k žalobcovi chovali hůře než k jiným příslušníkům. Nebylo ani prokázáno, že by v nyní posuzované věci žádosti o dovolenou služební funkcionáři jakkoliv znemožňovali žalobci o dovolenou požádat nebo uvést důvody pro její žádost, či mu ji neschválili se zlým úmyslem. Naopak to byl plk. K., který se sám iniciativně zeptal ráno dne 3. 6. 2020 žalobce, zda má schválenou dovolenou a šel následně žádost o dovolenou do kanceláře žalobce hledat. Soud doplňuje, že z důvodu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

minulého diskriminačního a šikanózního jednání ze strany služebních funkcionářů nejsou všechny jejich budoucí úkony automaticky nezákonné. V každém případě je nutné posuzovat, zda v daném úkonu služebního funkcionáře se rovněž projevila jakákoliv forma diskriminace či šikany. To se v nyní posuzované věci nestalo. K na jednání provedeném vyrozumění o vyřízení podnětů žalovaného ze dne 15. 9. 2021 (založeno na č. l. 65 až 79 soudního spisu) soud dodává, že z něj plyne, že služební funkcionáři se v minulosti dopouštěli nesprávného chování vůči žalobci. Jak bylo však uvedeno, nyní posuzovaná věc absence žalobce dne 3. 6. 2020 na pracovišti takovou vadou není zatížena. Soud souhlasí s žalovaným, že přestože je v tomto vyrozumění uvedeno, že žalovaný (jako autor tohoto vyrozumění) seznal bod „Omezování čerpání dovolené a náhradního volna za službu přesčas“ důvodným, nejednalo se o nyní v soudním řízení posuzovanou absenci: *„Vámi specifikovaná problematika dovolené byla předmětem výše zmíněného kázeňského řízení vedeného s Vaší osobou, protože nebyla předmětem tohoto šetření, jak již ostatně shora vyloženo.“* Žalovaný ve vyrozumění dále uvedl, že pochybení ohledně „dovolené“ se týkala náhradního volna za službu ve svátek dne 28. 10. 2018. K nyní v soudním řízení posuzované věci tak žalovaný ve vyrozumění ničeho neuvedl.

46. Soud neseznal důvodnou námitku žalobce, dle které by mu na zkoušku dne 3. 6. 2020 náleželo pracovní volno dle § 72 zákona o služebním poměru. Dle tohoto ustanovení platí, že *příslušník má nárok na udělení služebního volna v nezbytně nutném rozsahu k účasti na výběrovém řízení nebo k získání dalšího odborného požadavku studiem ve škole nebo v kursu, které mu nebylo nařízeno služebním funkcionářem, nejdéle však na dobu 10 dnů v kalendářním roce.* Podmínkou pro nárok na služební volno tak je, že příslušníku bylo studium nařízeno služebním funkcionářem. Žalovaný několikrát uvedl, že tato podmínka splněna nebyla a žalobce toto tvrzení nijak nerozporoval ani netvrdil, že mu studium bylo některým ze služebních funkcionářů nařízeno. Je nutné i upozornit na to, že žalobce se nepřítomnost dne 3. 6. 2020 rozhodl řešit žádostí o dovolenou, nikoliv žádostí o služební volno podle § 72 zákona o služebním poměru.
47. Žalobce namítal, že žalovaný nevzal v potaz tvrzení žalobce, že žádost o dovolenou nechal na stole a zaměřil se pouze na tvrzení plk. K., že žádost v kanceláři nenašel. Tuto skutečnost však žalovaný hodnotil na str. 12 žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žádost o dovolenou určuje služební funkcionář s ohledem na důvody žádosti. O důvodech žádosti o dovolenou žalobce ničeho netvrdil ani v konverzaci přes sms zprávy. Plk. K. šel navíc do kanceláře žádost hledat s dalším příslušníkem jako svědkem. Žalovaný dodal, že tvrzení, že žalobce další den našel žádanku na podlaze, je nepodložené. K tomu soud dodává, že žalobce netvrdí, že na žádosti o dovolenou uvedl důvod žádosti. I kdyby tak žádost o dovolenou služební funkcionář našel, nemohl by o důvodnosti žádosti o dovolenou řádně uvážit. Soud rovněž opakuje, že plk. K. žalobci v sms zprávě sdělil, že žádost nenašel. Bylo tak na žalobci, aby důvod žádosti sdělil, aby mu dovolená mohla být schválena (určena). Neučinil-li tak, přestože mohl, je za vzniklou situaci odpovědný pouze žalobce.
48. Žalovaný řádně a dostatečně odůvodnil, proč nehodnotil důkazy a tvrzení týkající se diskriminačního jednání služebních funkcionářů (nejsou pro věc podstatné, jelikož se týkají jiných situací vzniklých v minulosti). Soud souhlasí (viz bod [45] tohoto rozsudku), že v nyní posuzované věci nejsou minulá jednání podstatná, jelikož v případě nyní řešené neomluvené absence nedošlo k žádnému diskriminačnímu ani šikanóznímu jednání.
49. Žalobce namítá, že se o jemu vytýkaném jednání dozvěděl až o měsíc později. Ze správního spisu plyne, že přípisem ze dne 11. 6. 2020, č. j. MV-90998-3/PO-OVL-2020, který byl žalobci doručený dne 15. 6. 2020 byl informován o zahájení řízení a byl předvolán k ústnímu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

jednání. Není tak pravda, že se o věci dozvěděl o měsíc později. Žalobce namítá, že řízení bylo zatíženo nedůvodnou časovou prodlevou. Prvostupňové řízení bylo zahájeno dne 15. 6. 2020 a rozhodnutí bylo vydáno dne 2. 10. 2020, tedy trvalo 3,5 měsíce. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2021, tedy řízení o odvolání trvalo necelých 5 měsíců. K tomu soud uvádí, že délka řízení sama o sobě nemůže způsobovat nezákonnost vydaných rozhodnutí. Žalobce ani netvrdí, jak bylo zasaženo do jeho práv tím, že řízení bylo vedeno 8,5 měsíce. Domníval-li se, že řízení je vedeno příliš dlouho, mohl využít institutů zakotvených v právním řádu určených k ochraně proti nečinnosti správních orgánů. Ze správního spisu neplyne, že by tak žalobce učinil a žalobce to ani netvrdí. Soud pouze pro úplnost doplňuje, že nespátřuje nic nezákonného na tom, že se žalobce hned dva dny po nedovolené absenci nedozvěděl od plk. K., zda mu byla schválena dovolená, když mu plk. K. pouze sdělil, že věc bude řešit někdo jiný.

50. Žalobce konečně namítá, že se žalovaný dopustil vážných procesních chyb, nepostupoval nestranně, nevypořádal se s rozhodnými skutečnostmi a námitkami vzneseným v odvolání. Kromě výše již vypořádaných námitek pak již tato pochybení nijak nespecifikuje a nekonkretizuje. V tomto ohledu soud považuje za nezbytné poukázat na to, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek kasačního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, nebo ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Městský soud proto pouze v obecné míře odpovídající obecnosti vznesené námitky přezkoumal rozhodnutí napadené žalobou a neshledal jej nepřezkoumatelné ani předcházející řízení zatížené procesními chybami. Rozhodnutí žalovaného je dostatečně zdůvodněné a úvahy v něm jsou logické. Bez bližšího zdůvodnění, v čem žalobce spatřuje procesní vady a nepřezkoumatelnost, nemůže soud z pohledu těchto vad více napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející přezkoumat.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23.08.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Gabrielou Bašnou ve věci

žalobce: **kpt. Ing. M. P.**
bytem X
zastoupený JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., advokátkou
se sídlem Žitná 1575/49, Praha 1 – Nové Město

proti

žalovanému: **generální ředitel Hasičského záchranného sboru České republiky**
se sídlem Kloknerova 2295/26, Praha 4 – Chodov

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. MV-90998-32/PO-OVL-2020, o opravě rozsudku ze dne 23. 8. 2023, č. j. 5 Ad 3/2021-101,

takto:

Písemné vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2023, č. j. 5 Ad 3/2021-101, **se opravuje** tak, že označení věci uvedené v záhlaví rozsudku zní následovně:

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. MV-90998-32/PO-OVL-2020,

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze dne 23. 8. 2023 vydal ve věci rozsudek č. j. 5 Ad 3/2021-101. V záhlaví rozsudku uvedl jako označení věci, o které rozhoduje „o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 3. 2021, č. j. MV-26053-4/SO-2021“. Žalobou napadené rozhodnutí, jak plyne z podané žaloby a i doložené kopie tohoto rozhodnutí, však bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. MV-90998-32/PO-OVL-2020.
2. Dle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*
3. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech.
4. Výše uvedená nesprávnost spočívající v uvedení jiného rozhodnutí žalovaného je takovou zjevnou chybou v psaní. V odůvodnění rozsudku je totiž dále již správně uvedeno, že rozhodnutím napadeným žalobou bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí náměstka generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky ze dne 2. 10. 2020, č. j. MV-90998-23/PO-OVL-2020 (bod [1] rozsudku) a v bodě [3] rozsudku je popsán právě obsah žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. MV-90998-32/PO-OVL-2020, nikoliv rozhodnutí jiné. Ve věci rovněž proběhlo dne 23. 8. 2023 jednání, na kterém nebylo mezi účastníky ani soudem sporu o tom, proti jakému rozhodnutí byla žaloba podána a jaké rozhodnutí žalovaného je tak předmětem řízení.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

5. Předsedkyně senátu proto z výše uvedeného důvodu postupem dle § 54 odst. 4 s. ř. s. zjevnou chybu v psaní opravila.

Poučení:

Vzhledem k tomu, že se nejedná o podstatnou změnu výrokové části rozhodnutí, nezačíná po doručení opravného usnesení znovu běžet lhůta k podání kasační stížnosti proti již vydanému rozsudku (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2011, č. j. 3 Ads 12/2011-79).

Proti tomuto rozhodnutí lze nicméně podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006-123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. ledna 2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.